

Voščila

dragim srcem

Zbral C. Golar

68923

Vročila
meša mirna

J. i.

(19. 10. 42)

030005472

Ljubljana 1942

Založila knjigarna Tiskovne zadruga v Ljubljani
Natisnila Narodna tiskarna d. d. v Ljubljani
(predstavnik Fran Jeran)

NA POT

Ta knjižica je namenjena predvsem mladini in jo kliče od hladne vsakdanjosti, od modernih, športnih iger pod gorki domači krov k tistim, ki so srcu najbližji in najdražji. Lepo in sladko je življenje v rodbinskem krogu, kjer je doma prisrčnost in ljubezen, gorko ti je pri srcu v naročju matere, prijetno ti je v očetovem varstvu. In kadar pride god katerega naših dragih ali drug domač praznik, takrat bi gotovo radi čestitali svojim bližnjim in jim voščili srečo in veselje.

In včasih ne najdete besed, primernih gorkemu čustvu in iskrenemu veselju.

»Knjigarna Tiskovne zadruge« Vam prihaja s to knjižico naproti in želi ustreči Vaši želji. — Že dolgo se je čutila pri nas potreba po zbirki pesmi

godovnic in čestitk, zato je lani razpisala nagrade za najlepša voščila in povabila naše mladinske pisatelje, da se udeleže natečaja. Kar smo dobili dobrega na svoj razpis — in tega ni bilo malo —, to je bila osnova tej knjižici, nekaj pa smo poiskali po naših mladinskih listih in zbirkah, starih in novih. Tako smo zbrali mnogo najlepših voščil, kar je bilo napisanih pri nas. Seveda jih je večina posvečenih materi, varuhinji domačega ognjišča in rodbinskega življenja in posebljeni ljubezni.

V želji in nadi, da ustrezemo naši mladini, pošiljamo knjižico v javnost.

Naj Vam bo v radost in razvedrilo!

**Knjigarna Tiskovne zadruga
v Ljubljani**

MATERI

godovnic in čestit 1. zato je lani raz-
pisala Če vsi grmi bi zacveli voščila in
povabi in vsi cveti zadehteli, satelje, da
se ude vse vodice zašumljale, dobili do-
brega zvezdice vse zasijale, ega ni bilo
malo da njo z njimi obdarujem, izžici,
nekaj njo, ki vse ji, vse dolgujem, din-
skih — bi premalo mogel dati novih.
Tako tebi, moja zlata mati! lepših vo-
ščil, kar je bilo napisanih mi nas. Seve-
da jih je večina 2.

Sonce ljubi zarjo zlato, in rožičin-
skega nežno cvetje rosni maj, ljubezni.
in nebo vse zvezde svoje, in mla-
dini, kakor ptičke log in gaj. nost.

Naj Polje ljubi mak rdeči zavedrilo!
in metuljček rožico, ne zadruga
ribico potoček ljubi, ni
nočka svetlo lunico. ni

Jaz pa tebe ljubim, mati,
ljubim iz globin srca,
ti si moj zaklad edini
in življenja sreča vsa.

Božja roka naj te čuva
težkih dni in vseh nezdod,
sprejmi z rožami ljubezen,
ljuba mati, za svoj god.

3.

Ti si moje sonce, mama,
jaz sem tvoja zvezdica,
rož za god sem ti nabrala,
polna je košarica.

Ti mi vso ljubezen daješ,
čuješ nad menoj skrbno,
v zdravju, sreči in veselju
naj ohrani te nebó.

4.

Kaj naj dam ti, mama zlata?
Mala sem in ne bogata,
vendar rada, mama mila,
bi za god te obdarila,
da spolnile moje želje
bi se v radost in veselje.
Rada, rada te imam
in kar zmorem, to ti dam:

Naj te cvetke bi dehtele
in hvaležnost razodele
ti iskreno, mama moja!
Brez miru in brez pokoja
delala si in trudila
se za me — in odpustila
vse mi, če sem te žalila.
Glej, zato bi poklonila
rada danes, mama moja,
vso ljubav ti hčerka tvoja.

5.

Za god naj ti voščim, oj mamica mila,
da želja bi vsaka se tebi spolnila,
da dnevi bi tekli ti sončni in srečni,
da lepi trenutki bi zdeli se večni,
da žalost in skrb bi za vedno se skrili,
in mi bi se vedno kot danes ljubili.

6.

Kaj za god naj, mama moja,
ti daruje hčerka tvoja?
Sprejmi mojo vso zahvalo,
sprejmi moje srce malo,

sprejmi, mama, cvetke te
in poljub od hčerke!

7.

I.

(Hčerka s šopkom belih rož.)

Kadar se bliža mamičin god,
kadar gredo čestitke na pot,
takrat, kdor hoče s čestitkami priti,
mora v srcu prav majhen biti.

Pravijo, da le majhno srce
vedno najboljšo čestitko pove.

Danes, ko god je mamice naše,
manjšamo v srcu se hčerke vaše:
Tisto radost kakor v davnih dneh
nosimo v svojih iskrenih očeh.

Vsaka roža na vrtu bela
kliče: Na mnoga leta vesela!

II.

(Hčerka s šopkom rdečih rož.)

Včasih se vendar čuda gode,
v šopek spreminja se nam srce.
Misliš, da to so rože rdeče,
jaz pa le vem, da srce je ljubeče.
Vse bi ob godu bilo lepó,
ko bi ne bilo nam v duši tesno.
Prav za prav ob godu spoznamo:
Tako dobro mater imamo,
da ne moremo najti besed —
mora za nas govoriti cvet.
Vsaka roža na vrtu rdeča
priča: Srca so naša ljubeča.

III.

(Hčerka s šopkom rumenih rož.)

Nisem vajena sladkih besed,
vendar še v trnu se najde med:
Vem, da napravljam dneve ti bridke,
vendar jih sprejmi, moje čestitke!
Kadar posije sonce ljubo,
tudi zlati trni cveto.

Za trpljenje tvoje med nami
tolažim v tolažbi se eni sami:
S komer največ trpela boš,
v raju najbolj ga vesela boš.
Vsaka roža na vrtu zlata
obeta z Marijo — nebeška vrata.

8

K tebi sem se prismehljala,
kaj za god naj bi ti dala?
Tebi pojejo vse ptice,
tvoji logi so in gaji,
tvoje pisane poljane,
in za te dehte cvetlice,
tebi zvezde so prižgane.

Tvoja deklica sem mala
v dar srce ti svoje dala.

9.

Mamica, dve roži
dam za god ti v dar;
vzgojil jih v ljubezni
skrbni je vrtnar.

Duša, prva roža,
ljubi te takó,
kot ljubiti more
moja te samó.

Srce, druga roža,
ljubi te takó,
kot ljubiti more
moje te samó.

Res sta v mojem šopku
roži sámo dvé,
ali sámo záte
roži sta obé.

10.

Mama god praznuje,
Z njo se veselimo —
dolgo naj goduje,
vsi tako želimo.

Jaz posebno vdano
jo za vse zahvalim,
za obleko, hrano,
ki jo nudi malim.

Ko se delo sklene,
ko se spanje bliža,
mati me odene,
čelo mi pokriža.

Mami zdaj obljubim:
Ne pozabim nikdar,
kakor danes ljubim,
bom tako te vsikdar!

11.

Ko sončece zlato
objelo bo trato,
naj nate razlije
vse žarke srebrne,
a misli ti črne
iz srčka izpije!

In smeh naj prinese
s seboj ti blesteči,
po sobi raztrese
ti pesem o sreči.

In sladko naj ptiček
za god ti zapoje
o vsem, kar želim ti
jaz, detece tvoje.

12.

Ljuba, dobra mamica!
 Voščim ti iz dna srca
 za veselja polni god
 srečo na življenjsko pot —
 Cvetke tebi naj cveto,
 ptičke tebi naj pojo,
 kar ima najlepšega,
 vse naj ljubi Bog ti dá!
 Dolgo še ostani mi
 zlato sonce mojih dni!

13.

Mnogo lepih knjig prebiram,
 mnogo sem jih že prebral,
 slednjič pred najlepšo knjigo
 sem začudeno obstal.

Knjiga ta — ljubezen tvoja —
 kaj mi vsi zakladi zlati —
 kot kristal je čista, jasna,
 o preljuba moja mati!

14.

Moje sonce, zvezd sijaj,
 bistri vir in senčni gaj,
 svetli biser, lune žar,
 mojega življenja čar;
 vse, kar srečo mi rodi —
 si edino mati ti!

15.

Mama, majčken glej sem še
 in samó to prosim te:
 Bodi angel varuh moj,
 jaz naj bom pa ljubček tvoj!

16.

Vijolic, trobentic, marjetk
 in drugih majniških cvetk,
 ki jim domovina je — raj
 in zemski oče — sončni maj,
 sem, mamica, zate nabral
 kot prvi pomladni pozdrav.

Na, za povrh še en sladák poljubček!
 A zdaj ne vem, če dosti bo en sam,
 ko te tako prisrčno rad imam.
 Tu, mamica, imaš jih zvrhan kupček!

17.

Vse cvetove, srčne želje,
 kar jih je kdaj svet imel,
 tebi v radost in veselje
 v šopek krasni bi povila,
 mama moja dobra, mila,
 da za god bi ti dehtel!

Vendar s tem ne povrnila
 bi dobrot, ki jih uživam
 dan za dnem iz tvojih rok,
 mama moja dobra, mila!

Vračam ti ljubezen svojo
 za ljubezni tvoje vir globok,
 vračam z radostjo detinsko
 in s hvaležnostjo srca
 skrb ti tvojo materinsko —
 in z iskrenostjo željá:
 Naj nebo te nam ohrani,
 čuva te povsod!
 Srečna, zdrava mi ostani
 vso življenja pot!

nebo naj p 18. am blagoslovi,

Mamica dobra, oj mamica zlata,
jaz sem tvoj mali, poredni otrok,
ki ti za god želim, da bi bogata,
zdrava in srečna hodila okrog.

Bog sam ljubezen naj tvojo povrne
in vse, kar dobrega zame storiš,
žalost in skrb naj od tebe odvrne,
da boš imela že tu paradiž.

Saj ti si ljubljena mamica moja
zame na svetu edini zaklad,
daj, da poljubim zdaj ličeca tvoja
in s tem pokažem, kako te imam rad.

Kar zna in more dati sama,

19.

Mati ljuba, mati draga,
srčno voščim vam za god!
Kar srce želeti more,
naj izpolni vam Gospod!
Naj vam dá življenje srečno
brez trpljenja in skrbi,
enkrat pa veselje večno
naj vam, mati, podeli!

20.

O, mamica moja predraga,
 saj danes je ljubi god tvoj —
 od zemlje do rajskega praga
 bi radost znanila nocoj.

V venček bi zvezdic ti splela,
 prižgala ti lučic nébroj,
 bi lunine žarke zajela
 in se veselila s teboj.

A prazne so moje ročice,
 in nimam darila za te —
 naj pričajo le te vrstice,
 da hranim ti zvesto srce.

21.

(Krušni materi.)

Ko moja mama je umrla,
 oči za vekomaj zaprla,
 ste vzeli vi me za otroka,
 vodila vaša me je roka.
 Ob godu se vam zahvaljujem,
 vas zlata mati imenujem,

nebó naj pot vam blagoslovi,
da srečni bodo vaši dnovi,
hvaležno prosi mi srcé,
naj Bog usliši te željé.

22.

(Mati — hčerki.)

Željá iskrenega srcá
peró zapisati ne zna.
Če mati srečo bi delila,
otroku pota vsa vodila —
vseléj, povsód bi ga ljubeče
ravnala k viru čiste sreče.

Kar zna in more dati sama,
dá tebi, hčerka, —
tvoja mama.

ZA MATERINSKI DAN

spuhtel v slepeših luči sem višine
in kaplja ena v večnosti posodi
si me pozvala in si rekla: »Bodila
iz srca tajstvenno globljino
in
ejujlarik man ščik, seden z in
dunop an se šiz ašub
Vstaj, ojut se je ti zjog zav
le, kar življenje novo, da je večno.
in plod odpuče in smotom zbuje;
Senca živi samok, ko sonce stije
in trpel plod je tvojeja teles
življenje moje; senca sem teles
Tvoj debiš sem o mati, in ni srečno

M A T E R I

I.

Ti trudnotožna, tiha in trpeča,
vse dni življenja in noči prečute,
Bogu vsa vdana, nemo govoreča
pri delu z njim vse ure in minute.

V naročje tvoje rož ni sula sreča:
pot trnja, muke in stisk in bede krute
hodila si, kloneča in veneča,
ko darujoč se cvet rože osute.

Tvoj dedič sem, o mati, in ni srečno
življenje moje; senca sem telesa
in trhel plod le tvojega telesa.

Senca živi samo, ko sonce sije,
in plod odpade in samotni zgnije;
le, kar življenje novo dá, je večno.

II.

Iz srca tajnotemne globočine
si me pozvala in si rekla: »Bodi!«
In kaplja ena v večnosti posodi
spuhtel v slepečih luči sem višine.

In videl sem, kje so življenja prodi
in da je kratka pot in da vse mine
in kratka slast in dolge bolečine
in da nikdo ne ubeži usodi.

In vprašal sem: »Čemu si me rodila?«
In sem skesan spoznaval, da od veka
vseh mater samo eden je obraz,
da si le dekla in vršiš ukaz,
ki ga je dala svetu slast in sila,
ko je spočela prvega človeka.

U S P A V A N K A

Glej, večer v obleki zlati
je skoz okno zasijal,
angelčki neso krilati
jasne sanje ti z višav.
Vse gorje ti je še tuje,
duša zla še ne pozna,
in z nebes, kjer nam kraljuje,
se ti Jezušček smehlja.

On na nas ljubezen trosi,
tudi tebe ne prezrè,
žal, igračke lepe nosi
le bogatim, revnim ne.

Brez konjička gre, brez žoge
mimo čarov prvih let,
kdor iz matere uboge
se rodi na božji svet.

Rano oče na nevarno
delo hodi do noči,
mati pojde spet v tovarno,
da z očetom te vzredi.

Nag in moker v mrzli slami
sam boš ležal dan na dan,
brcal z drobnimi nogami,
klical mamico zaman.

Saj zvečer te bom previla,
revček nebogljeni moj,
in vso kratko noč hodila
v sanjah — bajkah za teboj.

V sanjah — bajkah je življenje,
a v življenju sanj, bajk ni,
borba čaka te, trpljenje
in le malo vedrih dni.

O J Komaj shodil boš, že v tlako M
pojdeš, kjer ti bratci mro —
žganje, trud in glad ne jako
ti ugonobe telo.

Jadrno bežijo tedni,
milosti v življenju ni —
spavaj, spavaj, sinko bedni,
še nad tabo mati bdi.

S I N K O Č E S T I T A

Danes praznik je vseh mamic,
danes, mama, je tvoj god —
tale šopek sem prinesel,
mamica, li veš od kod?

Z očkom sva cvetlic vsejala,
ko skopnel je zadnji sneg,
tam na gredi ob potočku,
kjer je najbolj sončen breg.

Očka naš zelo te ljubi,
sinko tvoj te rad ima,
jaz in očka ti želiva
srečo vso iz dna srca.

te dragolje krasne.

M A T E R I   Z A   V E Z I L O

Šopek dehtečih pomladnih cvetlic
sem ti prinesel, o mati,
zraven veselja in smeh svojih lic —
drugega nimam ti dati.

Danes pozabi na žalost, skrbi,
na vse težave vsakdanje,
saj je tvoj praznik, raduj se še ti,
veseli ljubezni se najine.

Tvoj sem otrok, ti mati si mi,
vez naju družijo ljubeča,
daj, blagoslovi življenja mi dni,
da bo sijala v njih sreča.

M A T I P O J E

Kam bo leglo moje dete,
moje dete malo,
kam bo leglo trudno dete,
da mehko bo spalo?

Leglo bo na mehko trato —
Na zeleni trati
s petjem mi uspavajo
pevci ga krilati.

Leglo bo na belo cvetje,
bo med cveti cvetka
in sladko bo sanjala
moja mala Metka.

Oj, še rajša legla bo
materi na krilo,
v sanjah sinje se nebo
k hčerki bo sklonilo.

In ko spet oči odpre,
kot nebo so jasne,
mamica poljublja jih,
te dragulje krasne.

M A T E R M A M I C A

Dobra ko kruhek je mamica moja,
ljubezen me njena upokoji —
kadar sem žalostna, me potolaži,
kadar sem bolna, vso noč pri meni sloni.

Lepa ko jutranja zlata je zarja,
sonce so njene oči,
pesmi najmilejše so njene besede,
solze v očeh biseri.

Pridna je kakor čebela,
za mene noč in dan dela —
tiha in mirna je v svojem trpljenju,
sladko se breme ji zdi.

Oj, še rajše lekla bo
materci na krilo,
v sanjah sinje se nebo
k hčerki do sklonilo.
In ko spet oči odpre,
kot nebo so jasne,
mamica poljublja jih,
te dragulje krasne.

MAMICI K MATERINSKEMU DNEVU

Mamica ljuba,
tvoje milo oko
je za nas, deco,
odprto nebo.

Mamica draga,
tvoje zlato srce
je naša sreča,
je naše vse!

Mamica zlata,
mi ljubimo te,
Bog te ohrani,
Bog plačaj ti vse!

N A J L E P Š I D A R

Ti, mati, veš, zimo smo vso
imeli dva gosta pri nas:
Za mizo posedal je glad,
na peči si roke mel mraz.

Prezeble nas grelo suhó
ubogo je tvoje telo,
ko raskava roka brez dela
postala je mehka in bela.

Da deca je bila odeta,
poročno si zrezala krilo,
svoj zadnji spomin na očeta —
nam v jami ga je zadušilo.

Kaj danes naj damo ti v dar
za ta mučeništva vsa tvoja?
Kar ti si nam dala vsekdar:
Srca ti darujemo svoja!

MOJA MATI

Kadar se mati
moja nasmeje,
sreča v srce mi
zlata zaveje,
vsega me boža,
vsega me greje,
sonce z neba mi
sine svetleje,
lepše cvetijo
rože in veje.

Kadar nam v hiši
lakota stoče,
takrat pa mati
moja zajoče,
njene solze so
svete in vroče,
sonce ugaša,
svetlo sijoče,
srce umreti
v žalosti hoče.

Ko bom jaz velik,
takrat ne bo ti
jokati treba!
Z močno rokó ti
žalost preženem,
da ti ne zmoti
nič več smehljaja
in na vse poti
trosi le sreče
sončno nebo ti!

E N A J E M A T I

Na nebu zvezdic milijon,
vsa noč je pozlačena,
milijon je ptic, milijon cvetlic
a mati je le ena.

Utrinjajo se zvezdice,
cvetlica bo uvela,
obmolkne ptica — nad teboj
le mati bo bedela.

OČETU

Že zlati se žitno polje,
 očka, ti si dobre volje,
 ker pomladi si oral,
 kleno zrnje posejal,
 ko škrjanček ti je pel,
 iz razora odletel.
 Danes žvrgolijo ptički,
 tvoji ljubi otročički,
 ki te srčno radi imamo,
 da te za ves svet ne damo,
 ki želimo ti vso srečo
 in denarja polno vrečo,
 polne hrame in podkletje
 za vso zimo in poletje,
 v hlevu zdrave pa voličke,
 krave, junce in teličke.
 Bog naj sonca dá in moče,
 obvaruje polje toče.
 To so gorke nam željé,
 ki nareka jih srcé.

2.

Tedne smo in dneve šteli,
 to so dolgi se nam zdeli!
 Zdaj prešla je zadnja nočka,
 danes god je tvoj, naš očka!
 Smo težkó ga dočakali,
 da s teboj bi praznovali.
 Sprejmi cvetje za vezilo,
 srce naše za darilo,
 da bili bi ti v veselje,
 to so naše srčne želje.
 Bog naj tvoja pota vodi,
 zdravje trdno s tabo hodi,
 srečo, da povsod imaš,
 mi smo tvoji, ti si naš.

3.

Očka moj,
 jaz sem tvoj,
 in za god
 vsepovsod
 srečo ti želim bogato.
 Davi šel sem tja čez trato
 in nabral te cvetke polja,

da objela dobra volja
bi za god te, očka moj —
to želi ti sinko tvój.

4.

Težke ti skrbi na čelo
brazde so zarisale,
neprečutih ur vsebino
so na njem popisale.

Včasi brazde le zgubé se
in oko se ti smeji
in tedaj po črni noči
spet nam sonce zažari...

Danes praznik svoj praznuješ,
to sem zložil ti na čast:
Bodi ti v očeh več smeha,
da bo manj na čelu — brazd!

5.

Sredi bele, mrzle zime,
ljubi očka naš,
ko ni sonca, ko ni rožic,
ti svoj god imaš.

Ali tebi sonce tvoje
tudi v zimi sveti,
nikdar njega gorki žarek
ne preneha greti.

In za tebe tudi v zimi
raste kita cvetja:
Deca tvoja ga prinaša,
polna mladoletja.

Sonček, veš, so srca naša,
ki za te živijo,
a ljubezni žarki zlati
v srčecih gorijo.

Ker zlata, darov bogatih
ti ne morem dati,
glej, pa vzemi šopek cvetja
in pa žarek zlati.

Vzemi, kar ti srce daje,
od ljubezni vžgano,
ki je bilo in ostane
vedno tebi vdano.

Sonce tvoje v srcih naših
in ta cvet žareči
naj bo tebi, dobri očka,
k sami, sami sreči.

6.

Očka, danes god praznuješ;
dan za nas je vse vesel...
Očka, skloni se sem k meni,
da te bom gorkó objel! —

Očka, skloni se še malo,
da pobožam ti obraz,
da poplačam za skrbi te,
ki imáš jih ti za nas! —

Očka, skloni se še malo,
da poljubim ti oči,
da izbrišem ti iz duše
in iz srca vse skrbi! —

Očka, skloni se še enkrat,
da te bom takó objel,
da boš z mamó in otroki
danes od srca vesel! —

7.

Za god bi tvoj
 rad, očka moj,
 postavil tebi grad krasan,
 da zrl na jasne bi goré in plán
 z veseljem bi poklonil ti
 zaklade bajne, čudovite,
 pod goro pregloboko skrite —

A nimam biserov, zlata,
 le šopek ti podarim ta,
 iz poljskih je cvetlic nabran
 za rojstni tvoj veseli dan.

8.

Zima nam naprot hiti —
 v srcu mojem je pomlad.

Rojstni dan

Imendan praznuješ ti,
 to za mene dan je zlat.

Dati drugega ne morem
 ko te rožice rdeče,
 zraven pa vse, kar premorem,
 to je — srčece ljubeče.

Čujejo v nebo se naj
želje tvojega otročka:
»Vse najboljše Bog ti daj!
Živel, ti moj ljubi očka!«

9.

V zgodnji uri sonca svit
je naznanil dan čestit.
Ptice slajše so zapele,
rože lepše zacvetele.
Vse slavi tvoj rojstni dan,
ki nam praznik je svečan.
Čuj, naš očka, moje želje:
»Čil in zdrav še pol stoletja,
ves obdan od sreče cvetja,
živi, zlati očka moj!
Živel, živel! Bog s teboj!«

10.

Tu je tvoj godovni dan, atek dragi!
V soncu ves je okopan,
bogato cvetje troši,
sadove zlate nosi.

Tu je tvoj godovni dan, atek dragi!
V soncu naj bo okopan,
poklanja naj ti srečo,
uspehov polno vrečo.

Tu je tvoj godovni dan, atek dragi!
V soncu res je okopan.
In Anči zdaj želi:
Moj atek naj živi!

11.

Očka, mama, dober dan!
Danes, za poročni dan
naj zdaj prinese šopek cvetic
vama s poljubčkom vaš mali možic!

12.

Očka moj,
fantek tvoj
prihiti
in želi
ti za god
vsepovsod
zdravja, sreče
polne vreče!

13.

Očka moj dragi,
kaj hčerkica mala
za god bi ti dala?
Srček svoj mali
in mali ta cvet
in še poljubček —
sladek ko med!

14.

Skrbni, dragi očka,
tu je moja ročka,
daj mi jo še ti,
mislim, da drži.

Priden hočem biti,
srčno te ljubiti,
kakor mene ti, —
Bog te naj živi!

15.

Tvoj fantek ni priden,
ti včasih nagaja,
pa vendar te ljubi
brez konca in kraja.

16.

Ljubi moj papa,
voščim od srca
za današnji god
mного ti dobrot.

Rada te imam,
kar najbolje znam,
tudi ti tako
ljubi me srčno!

17.

Iz srčeca globine je privrela
čestitka za tvoj god,
moj očka, dragi, ljubi očka,
ohrani te Gospod!
Da hodiš vedno srečna pota,
želim srčno,
naj se smehlja ti sreča zlata,
to daj nebo!

18.

Očka dragi,
tvoj najmlajši
k tebi je prišel z voščili!

Vsi, ki nas imaš najrajši,
v stiski smo se odločili:
Ne vezila,
ne darila
za ljubezen, skrb in delo —
brez čestitanja in petja
očku bomo poklonili:
srca vseh —
in šopek cvetja.

19.

Marjetic preljubih v šopek nabrala
hvaležna hčerka ti v dar je,
da z njimi za god bi ljubezen skazala,
proseč, naj še mnogo let

Bog te obvarje!

20.

(Oče — hčerki.)

Kaj si zdaj in kaj si bila,
to je pesem brez beséd.
Kod v bodoče boš hodila?
Tvoja pot gre v mojo sled.

Ti boš srečna in bogata:
svet je tvoj neskončni raj;
za življenje — misel zlata,
za trpljenje — lep smehljáj.

V dnevih sončnih in viharnih,
nad prepadi zla in zmot
bodi mirna, kakor v varnih
mojih rôkah. — Srečno pot!

SORODNIKOM

Et, pravljica je pa konca se tako
da bajica z vseh je dalje živela —
in tudi mi tebe nikdar ne damo,
sedaj še znanje je z nami veselo
loliav v si slastno

D V O L C E J
S T A R I M A M E Z A G O D

Nima ženska stara mama
dvoje — deklica pridna par,
ki za god bi ji minost
tako ajnari evetje vedar
Prva rojica je plava
in ti klic: abodi xhruvna

B A B I C I

Mnogo si pravljic povedala,
najlepšo si nam zamolčala —
da je živela babica,
ki vnukom je vse žrtvovala.

O, koliko si nam povedala,
mi tebi povemo veseli,
da vsi te ljubimo prav iz srca,
kako bi brez tebe živeli!

Ej, pravljica lepa konča se tako,
da babica z vnučki je dalje živela —
in tudi mi tebe nikdar ne damo,
goduj še mnogo let z nami vesela!

D V O J Č E C I S T A R I M A M I Z A G O D

Nima vsaka stara mama
dvojčec — deklic pridni par,
ki za god bi ji prinesli
rano zjutraj cvetje v dar.
Prva rožica je plava
in ti kliče: »Bodi zdrava!«

U druga je vsa snežnobela,
da bilà bi ti vesela,
tretja je ko zarja rdeča
in želi, da sončna sreča
vedno bi s teboj ostala.
Za dobrote in ljubezen
Bog naj blagoslov svoj dá,
vse to voščita, želita,
dvojčeci ti iz srcá.

B A B I C I Z A G O D

Vse cvetje, kolikor ga je
pomladno sonce obudilo,
zvezala bi ti v šopek lep,
prinesla je v vezilo!

Spominčice, trobentice
na polju so vzcvetele,
a v mojem srcu rajale
so pesmice vesele.

Nabrala sem te rožice,
ti v šopek jih zvezala,
prosila ljubega Boga,
da zdrava bi ostala.

S T A R E M U O Č E T U

Dedek, danes sveti Jurij
nam potrkal je na duri,
cvetje je nasul čez trate
in poslal nam žarke zlate,
ptičke je iz dalj privabil
in na svatbo vse povabil.
Mi smo tudi šli tja v svate
in nabrali misli zlate,
želje te za vas kipeče:

»Ljubi dedek, Bog daj sreče,
sreče prave dva peharja,
dosti za tobak denarja,
naj patron vaš, sveti Jurij,
Vam še mnogo let jo kuri,
da bi zdravi in veseli
pri čebelicah sedeli,
dobre volje, nasmeljani,
kakor mak je na poljani,
vam na srečo, nam v veselje
Bog usliši naše želje.«

Z A G O D D E D K U

I. (voščji vnuk)

Poglejte, dedek dragi,
prišel sem voščiti srečo
za god vam kar največo,
ki Bog deli jo blagi.

Na svetu mnogo muke
prestali in prebili
in mnogo premolili
za nas ste, svoje vnuke.

Zato vaš god veseli
veselo mi slavimo
in srčno vam želimo,
da dolgo bi živeli.

V zahvalo pa vam dati
ni drugega mogoče
kot srca prošnje vroče
v nebesa pošiljati.

Da Bog in sveti Juri
enkrat bi vas privedla
med angelska krdela
v nebo skoz zlate duri.

II. (vošči vnukinja)

Lepo ne znam še govoriti
in sreče vam voščiti —
zato naj kar tako
vsaj zame dobro bo.

Da dolgo bi živeli
in radi nas imeli,
kupili bratcu mnogo hlačk,
a meni pa še več igračk.

STAREMU OČETU
ZAGOD

Punčka sem velika
kakor črka i —
ki na glavi pika
kapa ji stoji.

Vendar glave modre,
bistrih sem oči,
zlate imam kodre,
dolge tri pedi.

Danes, ata stari,
vaš slavimo god.
Bog naj vam podari
zdravja zvrhan sod.

Bog naj vas ohrani,
vsega naj vam dá —
radosti kot lani,
zlatov meha dva.

S E S T R I

Mar naj bi ti cvetk poslal?
Sama si cvetica —
Kaj naj bi za god ti dal,
ko se ti smehljajo lica —

Topli sonček je ves tvoj,
žarke ti mladosti lije,
živa sreča je s teboj,
ti v očeh veselo sije!

Veš, ljubezni prave cvet
naj ti vzklije iz globin,
pa ti bo ta lepi svet
kot dehteči rožmarin!

S E S T R I

Po livadi sončni
tisoč rož cvete,
rožice brsteče
vse so prav za te.

V gajih ptički drobni
zate žvrgole,

in potoki v loki
zate žubore.

V vrtu ograjenem
je vse polno gred,
a na njih utrinja
se pri cvetu cvet.

Sreča, zadovoljnost
hodi naj s teboj,
naj te skoz življenje
vodi angel tvoj!

S E S T R I C I

Ti si moja,
jaz sem tvoja,
srčno rada te imam,
danes ti za god veseli
vso ljubezen svojo dam.

B R A T U

Prinesla šopek sem resede
z darilom tople te besede:
Naj sonce sreče se ti smeje,
naj te ljubezen moja greje
in vedno spremlja z njo veselje,
za god so moje srčne želje.

B R A T C U

Jagod rdečih sem v gozdu nabral,
tebi jih bodem za god daroval.
Voščijo srečo ti vodni draguljčki,
pikapolonice, lepi metuljčki,
kačji pastirji in žametne miške,
sinje vrbinje, z njimi polžki brez hiške,
gobe in hroščki in škratje skakalčki,
najbolj iskreno pa vile in palčki.
Jagod rdečih sem v gozdu nabral,
tebi jih bodem za god daroval.

STRICU

Striček, striček, veš kaj čriček
zjutraj v travi je zapel?

Da svoj god praznuješ danes,
mi skrivaj je razodel.

Striček, striček, veš kaj ptiček
je na veji žvrgolel?

Ko hitel sem skoz gozdiček,
pesem je o tebi pel:

Rojstni dan obhaja striček,
ki rad z nami je vesel —
vriska polje, poje griček,
rad bi ga ves svet objel!

Kar želiš si, ljubi striček,
vse naj se izpolni ti,
in da bil bi tvoj mošnjiček
zvrhan, poln vse žive dni!

S T R I Č K U
Z A P E T D E S E T L E T N I C O

Da se misliš izogniti,
zvedeli smo, dragi striček,
vsem voščilom in čestitkam,
skromno stisnjen v svoj kotiček.

Oče Abraham... pet križev
briga naj ti bo deveta!
Čvrst, krepak si, in življenje
marsikaj ti še obeta.

Naša želja k jubileju,
dragi striček: Zdrav ostani!
Tja v starost Metuzalema
naj te dobri Bog ohrani!

STRICKU ZA GOD

Čeprav sem še majhen
in droben možic,
za god sem prinesel
klobas in potic.

In cvetje ti s polja,
šop maka, plavice,
in sonček v poliču
iz naših goric.

Za god pa želim še
sto tisoč ti sreč,
cekinov, moj striček,
devetdeset vreč.

VSEM DRUGIM

Mirno mi iz prsi vro.
Mirno, tiho in žalobno
kakor tožni šum morja
kot bi pesem bel nagobno
srce svojega srca
omajep ni omajep
Ali tiho me čuj, glasno
zdi se pesem glasno
voča pesem naštrmavja
slavu stvarnikur blončič
slab očars osv mav jan god
Kakor pesem je življenja
preden grob objame nas
Strast in žalost in trpljenje
stiska srce kratak čas

Z A G O D

Umetalnik pesem poje,
divni zvoki zadone —
glej duševne, divje boje,
bolno od strasti srce.

Ali kakor vir s planine
umiri se pod goró,
vsa iz glasov strast izgine,
mirno mu iz prsi vro.

Mirno, tiho in žalobno
kakor tožni šum morja,
kot bi pesem pel nagrobno
sreči svojega srca.

Ali tiho — čuj, glasnejša
zdaj se pesem oglasi,
večna pesem najkrasnejša:
Slava Stvarniku doni.

Kakor pesem je življenja,
preden grob objame nas:
Strast in žalost in trpljenje
stiska srce kratek čas.

V Bogu naj vam srečni dnevi
lahno v večnost se zlijo,
lahno kakor divni spevi,
ko iz prsi pevcu vro.

Sreča naj se v srečo zlije
tostran groba — onostran,
ko vam smrtni dan prisije,
naj vam bo vstajenja dan.

UČITELJICI

I. razred

Mi smo razred abecé,
se učimo dvakrat dvě,
pojemo in pišemo,
včasih tudi rišemo.

God je danes vaš prišel,
z vami razred je vesel,
kličemo iz dna srca:

»Bog naj vam vso srečo dá!«

DOBROTNIKU

V največji bedi ste nam pomagali
in stisnili v pomoč rokó,
dobrote vaše so nas vse ganile,
da solzno bilo je okó.

Nebó povrne naj stotero,
za god vaš prosimo Bogá —
da v zdravju, sreči bi živeli,
je želja našega srcá.

G D Č. U Č I T E L J I C I

Mnogokdo bo voščil danes
vam za god vse lepo, vse najbolje,
prvi srečo vam želel bo, drugi
zdravje, tretji polno dobre volje.

Tudi me, predobra gospodična,
vam želimo, da bi žarki sonca
vam sijali, da pomlad cvetoča
bi hodila z vami do življenja konca.

A za god vam moremo le dati
nežni šopek pisanega cvetja,
lep pozdrav iz naših lok in polja,
tih odmev škrjančkovega petja.

UČITELJICI

V dehtečem gozdu slavček ljubko poje,
Gospodu svoje hvalnice žgoli,
in sapice prepevajo po svoje
pomladi krasne vse se veseli.

A nam pomlad je sreč še več prinesla,
prinesla nam je praznik naših dni,
vaš god, učiteljica blaga, nam je zvezda,
ki svod mladosti naše nam zlati.

Spominja nas, kako se vi, preblaga,
žrtvujete za nas, v naš blagostan,
kako delujete le v našo srečo,
za nas poteka vam življenja dan.

Hvaležnih src poklanjamo čestitke,
ohrani mnogo srečnih let vas Bog,
na šoli naši dolgo ostanite,
ljubiteljica, mati nas, otrok!

Bog blagoslovi vaše delovanje,
da žrtev vsaka vam uspeh rodi,
domovju našemu pa daj še mnogo
vzgojiteljic krepostnih, kot ste vi!

UČITELJU
OB KONCU ŠOLSKEGA
LETA

Ko v polju cvete tisoč rož,
škrjanček poje vriska,
takrat nam dušo in srce
otožna žalost stiska.

Saj danes je poslednji dan,
ko ste pred nami v šoli,
potem mogoče se mi vsi
ne vidimo nikoli.

Naj bi, kar ste učili nas,
v spominu nam ostalo,
za vaše delo in pouk
sprejmite vso zahvalo!

In šopek ta naj vam pove,
kako smo vas ljubili,
kako hudo je v srcih nam,
ko smo vas izgubili.

UČITELJICI K JUBILEJU

Zdaj ne kraljuje v cvetju zemlja mlada,
ne greje več je jasni sončni soj —
ni pisan gozd, ne njiva, ne livada,
prijazno ne prepeva ptičev roj.

Pa kar priroda sicer nam odreka,
to nudi zdaj detinsko nam srce,
ki vam, učiteljica blaga, vence spleta
voščil iskrenih, ki v nebo puhte.

Za blagor naš delujete neumorno,
zato hvaležne smo iz dna srca
za trud veliki in nauke lepe,
ki jih delite nam visokega duha.

Vse, kar v ljubezni materinski nam
storite,
bogato naj povrne vam Gospod,
ohrani Bog vas mnoga, mnoga leta,
naj angel s cvetjem vam posuje pot!

U Č E N E C
D O B R O T N I K U Z A G O D

Prišel je dan godovni spet,
ki srečno ste ga doživeli;
daj Bog, da bi ga mnogo let
obhajali še bolj veseli!
Čestitam vam, pozdravljam vas,
želeč vam srečo vsaki čas!

Dokler po zemlji bo moj hod,
srce hvaležno bo ostalo;
število vaših vseh dobrot
nebo naj bi vam poplačalo!
Zavetnik vaš pa enkrat naj
izprosi vam nebeški raj!

P R I J A T E L J U Z A G O D

Čestitam ti! Svoj god praznuješ,
srce se veseli s teboj —
še sam praznujem, ko goduješ,
saj praznik tvoj je praznik moj!
Priateljstvo je dih radosti,
ki trudno dušo okrepi,
da ni osamljena v bridkosti,
s človekom zvesti drug živi!

Sorodna srca so si zvesta,
saj združeno vse pretrpe,
naj ravna bo, naj strma cesta,
usode nič se ne boje!

Čestitam ti, godovnik mili,
srce se veseli s teboj,
če srečen si, če si kdaj v sili,
prijatelj vekomaj sem tvoj!

P R I J A T E L J I C I

Življenje tvoje liki maj,
ob tvoji poti bujno cvetje,
globoko v duši sreče raj,
na ustnih tvojih smeh in petje,
tako, predraga, je sedaj,
a večni ni življenja maj.

Ospe se cvet, utihne spev,
na ustnih zamrje usmev,
mladost beži —

O, da ostal bi ti po nji
spomin na čiste dni,
spomin na tiste hipe srečne,
ko sončil se pogled je tvoj
ob žarkih luči večne!

ŽENINU IN NEVESTI

Nevesta predraga, kaj pa je to?
Komu pa danes te rože cvetó?
Kakó so bele, kakó so vesele!
Če jih prislonim na uhó,
čujem, da pesmice mi pojó.
Jo čuješ, nevesta, tudi ti?
Kaj? Radovedna pa si...
Naj bo!
Povem ti jo, glasi se tako:
»Ženin, nevesta,
k poroki danes gresta,
od sreče prevzeta,
ljubezni prežeta.
Združila se bosta do groba,
me vama pa nosimo kelih — poln do
rádosti, sreče, [roba —
ljubezni goreče.
Na vajinih potih me bomo cvetele,
cvetele, dehtele, plašč sreče razpele.«
Tako mi pesem teh rožic zveni,
one pojó vama srečo bodočih dni.
Jaz k temu želim iz globine srcá,
da bi ženin, nevesta res srečna bilá!

NOVOPOROČENCEMA

Čast, blagost, zakonska sreča
naj se iz leta v leto večja,
spremlja vaju vse veselje!
Juno poje svoje želje.

Ploda polna vrt in njiva,
kašča, hram se naj preliva;
trta gosto grozdje zibaj,
sadež drevje upogibaj;
komaj žetev je pod streho,
pridi že pomlad v uteho!
Stiske domu vedno tuje —
to vam Cerera daruje.

VNUK
ZLATOPOROČENCEMA

Ljubi oče, draga mati,
Kakó starčka ljubljena, čestita!
Če jiš K vajini poroki zlati
čujjen par besed mi dovolita!
Jo šu Pol stoletja — lepa doba,
Kaj? ki sta skupaj jo prebila,
Naj hčerke in sinove svoje
Dove skrbno, vzgledno odgojila.
»Zen Danes pa že vnučič mali
k pu vama vošči presrčno,
od s naj bi čuvalo še dolgo
ljube vaju milostno nebo.
Zdra Kvišku vstaja želja sveta,
me čuj jo, o nebes vladar:
rádo »Živel še na mnoga leta
ljube zlatoporočeni par!«
Na vajinih potih me bomo cvetele,
cvetele, dehtele, plašč sreče ruzpela.«
Tako mi pesem teh rožic zvenk,
one pojó vama srečo bodočih dni.
Jaz k temu želim iz globine srcá,
da bi ženin, nevestin res srečna bilá!

ZA PRAZNIKE

Morda je v njih še kaj
za blago in dobro
do njih in do njih
Bogovetja je dajala
in znamenja še čaka
O Bože o stari o stari
najraje vse kaj
No, lepe so lepe, ki
se živijo ki, se živijo
P. O. B. S. I. O. N. I. M. A. Z.
D. R. E. V. E. B. I. O. E. M. A. T. O. R. O. S.

O, ti so mi luči tam z dreves žari,
in ti so z njih gleda očesnih oči,
in mamni mili opazek
zre v me, da potresa me mrazek

BOŽIČNA NOČ

Na mrzla gnezda,
na prazna, draga mati,
ozri se zvezda
prijazna
vsaj eno noč!
Morda kje ptica tiha
še trepetaje diha
in luč ji vrne moč.
Morda je v nji še petja
za blaga razodetja
do nizkih koč;
Bog ve, kje dušica plaka
in znamenja še čaka
samo to noč...

POD BOŽIČNIM DREVESEM

Oj, tisoč mi lučk tam z drevesa žari,
in tisoč z njih gleda očetnih oči,
in mamin mili obrazek
zre v me, da potresa me mrazek

veselja, ki ga le ljubezen rodi —
in bratcev in sestic božični nasmeh
igra se po smrečice svetlih vrhah.
Očetu in mami sije obraz,
ko gledata srečno-vesela na nas.
Veselje vam vsem, kar vas tukaj stoji
pod drevescem božičnim, nocoj naj žari,
saj danes tajnostna božična gre noč
do sel, mest bogatih, do skromnih koč.

Darove prinaša,
bolesti odnaša,
potaplja skrbi
v svoje svetle oči.

O Božič, o starši, kako sem vesel,
najrajši vse skupaj takoj bi objel!
No, lepe so lučke, ki gori bleste,
še lepše sladčice, ki gori vise —
Za vse, kar ta noč mi je dala,
dobrotniki ljubljani, hvala!

B E L O K R A N J S K A K O L E D N I C A

O božičnih praznikih pridejo Žumberčani — Belokranjci jim pravijo Vlahi (unijati) — čarat, t. j. popevat k Božiču. Ko pride tak kolednik k hiši, veli: »Hoću ti čarati, donesi mi kruha,« potem pa začne:

Dobar dan, gospodar,

Bog vam dobre gostje daj!

Na dvori vam zelen bor,

zanj privezan konjič vran,

na konjičku sédlice,

na sedlici sinek vaš,

sinek ima srebrn pas.

Več vam velja dobar glas,

kakor tisti srebrn pas.

Ródila vam šenica

in ta vinska mladica!

Stari čako, donesite vina,

stara majko, komad kruha,

mlado snaše, povésánce,

i djivojka, jabučicu!

STARA BELOKRANJSKA KOLEDNICA

(Iz Adlešič.)

Pred malo leti so hodili na Sv. dan v naše vasi »koledovat« ter so pred hišo tako-le popevali:

Pomoz Bog
kak na božič, tak po božič:
Zdravi i veseli
božičevali!
Dober dan, gospodar,
Bog ti dobro srečo dal
na današnji božji dan!
Pred kučom ti zelen dvor,
na dvoru ti šest volov,
nad volovi vranec konj.
Na konju je sedalce,
na sedalcu sinak tvoj,
na sinaku kapica,
na kapici kitica,
na kitici tičica.
Ona lipo poje,
dobro leto zove.
Bog ga nam daj!

Rodile ti vinske gore,
vinske gore, žitno polje,
vsaka dobra sreča!

B O Ž I Č E K

Čisto majhen sem fantiček
pa me našel je Božiček!
Lepih dal mi je reči,
oj, Božiček, hvala ti!

N O V O L E T O

Že med staro šaro
šlo je leto staro,
novo pa vse mladostno
se smehlja nam radostno
in obeta sreče
polne koše, polne vreče.
Naj izpolni vse želje,
ki goji vam jih srce.

K TEMU LETU NOVEMU

(Iz Motnika.)

Od tega leta noviga,
od tega rojstva božjiga
kaj čem za novo leto dati?
Možem rdečo gartrožo
če Marija dati.

Od tega leta noviga,
od tega rojstva božjiga
kaj čem za novo leto dati?
Ženam belo gartrožo
če Marija dati.

Od tega leta noviga,
od tega rojstva božjiga
kaj čem za novo leto dati?
Fantom zelen rožmarin
če Marija dati.

Od tega leta noviga,
od tega rojstva božjiga
kaj čem za novo leto dati?
Dekletam krancel zlat
če Marija dati.

Marija ga je spletala,
otročičkam ga je šenkala
za to belo lilijo nedolžno.

NOVOLETNA KOLEDNICA

(Iz Trnova na Notranjskem.)

Novo je leto, veselimo se!
Mladimu kralju poklonimo se!
V strehi so goste preklice,
v hiši so lejpe deklice.
O viole, vse rože rumene!

Novo je leto, veselimo se!
Mladimu kralju poklonimo se!
Posezite, kompare, na police,
podajte nam klobasice.
O viole, vse rože rumene!

Novo je leto, veselimo se!
Mladimu kralju poklonimo se!
Primate za mošnice,
verzite nam petice.
O viole, vse rože rumene!

Novo je leto, veselimo se!
Mladimu kralju poklonimo se!
Ako ne boste kaj dali,
ne bomo vam zaigrali.
O viole, vse rože rumene!

Novo je leto, veselimo se!
Mladimu kralju poklonimo se!
Na strehi vam raste majaron,
v hiši je hlapec buzaron.
O viole, vse rože rumene!

NOVOLETNI POZDRAV

Kdo preštel bi misli, želje,
ki prevevajo srce,
ko poslavlja se za zmeraj
staro leto za gore?

Kakšno srečo si želite?
Zdravje, božji blagoslov,
mero zvrhano veselja,
ali tih domači krov?

Ena želja je najlepša:
Toplega srca pozdrav,
v težkih urah vas ogreval,
večno v duši bo ostal —

V O Š Č I L O
Z A N O V O L E T O

Srečo, zdravje, zadovoljnost,
naj vam leto novo nosi,
to je želja, ki jo danes
srce moje za vas prosi.

O B N O V E M L E T U

Staremu je letu kraj,
novo je začelo zdaj —
Dobro srečo Bog ti daj!

Veruj, dragi, še bo rož,
sonca bo še zvrhan koš,
radostno še rajal boš.

Staremu je letu kraj,
novo je začelo zdaj —
Dobro srečo Bog ti daj!

MLADI KOLEDNIKI

Mi koledniki smo mladi,
voščimo vam dobro srečo —
in ker radi vas imamo,
še povrhu kravo rdečo.

Voščimo vam lepo zdravje,
da veseli bi ostali,
da bi vedeli, kaj prav je,
nam veliko darovali.

Hišna mati, gospodinja,
naj bo pšeno, naj bo moka,
obdarujte nas sirote,
naj se pozlati vam roka!

Bog izpolni vam vse želje,
daj lanu vam, daj vam žita,
da bi ne bila družina
nikdar lačna, zmeraj sita!

Daj čebelic polne panje,
sladkega medu obilo —
v snežnem satju naj se zlato
bi vse leto vam svetilo!

Vam želimo hrušk in jabolk,
da bi nas obdarovali,
da bi dobre nam potice
velik kos v bisago dali!

Od Boga in nas, sirotic,
hvala vam, stotera hvala,
naj bi vaša deca mala
glada, mraza ne poznala!

T E P E Ž K A R J I

Naše šibe so srdite,
kaj se nič jih ne bojite?
Oj, mi hudi smo možje,
kaj vam ne drhi srce?
Vendar nič vam ne storimo,
če od vas kaj v dar dobimo:
Malo jabolk, medenic,
malo dajte od potic!
In če še na našo prošnjo
kaj olajšate si mošnjjo,
naj ne bo zato vam žal,
Bog za nas bo plačeval!

On vam dal bo lepa vrata,
lepa vrata, vsa iz zlata,
okence še bolj lepo,
vse od biserov svetló,
a še lepšo dal bo srečo,
milo srečo, v vek cvetečo.
Kdor pa noče dati nič,
naj pozoblje ga vrabič!

S V. T R I J E K R A L J I

Sveti Trije kralji smo
iz daljne Jutrove dežele —
dolga siva brada v pas,
trudne naše so kamele.

Gašpar, Miha, Boltežar
trkamo na vrata, čujte —
Kakor mi smo Jezuščka,
nas še vi kaj obdarujte!

Vse diši okoli hiše,
in se vetrič sladko plše,

TRIJE KRALJI

Trije kralji iz dežele
Jutrove prispeli smo,
v Betlehemu božje dete
videli veseli smo.

In prinesli smo vam radost,
ljuba tetka, dragi stric,
a za radost hoče Gašpar
sladkih štrukljev in potic.

I In prinesli smo vam srečo,
ljubi očka, mamka vi,
a za srečo suhih kračic
bratec Melhijor želi.

In prinesli v hišo vašo
blagoslov smo iz neba,
Boltežar mu podeli ga,
kdor mu čašo vinca dá.

VELIKONOČNA

1.

Velika noč, prelepi praznik
nam z rožami je zasijal,
in v veličastni je lepoti
Gospod in kralj iz groba vstal.

Že klije, cvete plan in gora,
še ptica božji dan slavi,
in sonce na prestolu zlatem
nad nami jasno se blešči.

Zato želim vam, da veselo
bi praznovali vse te dni,
in pihuh in kolač in pleče
naj se na mizi vam smeji.

2.

Že Velika noč prihaja,
vse brsti in vriska, raja —
svetla radost ni mi tuja,
kadar pojem: ALELUJA!

Vse diši okoli hiše,
in še vetrič sladko piše,

mati pečejo kolače,
očka režejo mi krače.

Voščim praznike vesele,
vam želim pogače bele,
torte sladke in dehteče,
pirhe rdeče, mnogo sreče!

G O D O V N I C A

Dideldom, dideldi,
zopet letos smo prišli
voščit srečne dni očetu —
da njegov godovni dan
bo slovesno praznovan,
s klarinetom krepki bas
dvigne naj nocoj vso vas!

Dideldi, dideldom,
na tem božjem svetu
srečno vladajte svoj dom,
ogenj, toča in vihar
vas ogiblji se vsekdar.
Dideldom, dideldi,
da bi večkrat še prišli!

K R E S N A P E S E M

(Iz Adlešič.)

Bog daj, Bog daj dober večer,
za večerom dobro jutro!
Daj nam, Bože, dobro leto!

Tute jesu lepi dvori,
lepi dvori ograjeni,
ograjeni, pometeni:

Pomela je devojčica,
devojčica, lepa I...

Dajte, dajte, darovajte,
daj nam, Bože, dobro leto!
Mi nimamo, kada stati,
mi smo nocoj malo spale,
malo spale, rano vstale.

(Kadar dobe dar.)

Lepa hvala na tem daru,
ki ste ga nam darovali!
Mi se od vas potočimo
i vas Bogu izročimo:
Bog vas varuj i Marija
z lepim zdravljem i veseljem!

DARITEV

Daritev bodi ti življenje celo:
Oltar najlepši je — srca oltar,
ljubezen sveta v njem — nebešk je žar,
Gospodu žrtva — vsako dobro delo.
O, da srce gojilo bi vsekdar
ta sveti žar, naj živo bi gorelo,
enako kresu vedno ti plamtelo,
Bogu in domu žgalo vreden dar!
Odločno odpovej se svoji sreči,
goreče išči drugim jo doseči,
živeti vrli mož ne sme za sé.
Iz bratov sreče njemu sreča klije,
veselje ljudsko njemu v oku sije,
in tuja solza mu meči srce!

V SPOMINSKO KNJIGO

Lepote polna je življenja cesta,
če gledaš nanjo z blagimi očmi,
dveh vzorov luč naj v srcu ti gori,
resnici in dobroti bodi zvesta!

Z A P I S K I

Materi 12 — Majda Lovšetova. To voščilo je bilo najprej natisnjeno v tržaškem mladinskem listu »Novi rod« l. 1922., ko je bila avtorica še učenka.

Za god dedku — Fr. S. Finžgar. Ta pesem je bila prvič natisnjena v mladinskem listu »Angelček«, l. 1896.

Staremu ateju za god — Vne-slav — Fr. Žgur je bil doma iz Podrage v Vipavski dolini. Bil je prijatelj pesnika Jos. Murna in je umrl pred nekaj leti.

Za god — Ivan Cankar je zložil to pesem svoji prvi učiteljici, Ivanki Tomičevi, ko je poučevala na Vrhniki. Pesnik je bil tedaj 15leten dijak.

Novoporočencema — Shakes-peare-O. Župančič. Pesem je vzeta iz romantične igre »Vihar«. — **Juno** je bila žena Jupitra, najvišjega vseh bogov. — **Cerera** je bila rimska boginja poljedelstva in sadov.

Tepežkarji — Smiljan Smiljan-ič je bil psevdonim Otona Župančiča. Pe-

sem je bila natisnjena v mladinskem listu »Angelček« l. 1895., ko je bil pesnik 17 let star.

Novoletna kolednica. Neznanega zapisovavca. Vraz Stanko jo ima v svoji zbirki in jo je dobil najbrž od Emila Korytka. Pesem je natisnjena v S. P. K. N. (Slovenske pesmi kranjskega naroda).

Vsebina

Na pot 3

MATERI

1, 2 — Danilo Gorinšek	6
3, 4 — Mara Tavčar	6, 7
5, 6 — Stana Vinšek	8
7 — Silvin Sardenko	9, 10
8 — Albin Čebular	11
9 — Janko Polak	11
10 — Atol	12
11 — Manko Golar	13
12 — Majda Lovšetova	14
13, 14 — Darija	14, 15
15 — Manica	15
16 — Narda Prihavčeva	15
17 — M. S.	16
18 — Neimenovan	17
19 — Radoslav II.	17
20 — Tamara Batistič	18
21 — Mara Tavčar	18
22 — Jelka	19

ZA MATERINSKI DAN

Materi I, II. — Al. Gradnik	22
Uspavanka — P. Golia	23

Sinko čestita — N. N.	25
Materi za vezilo — Vinko Bitenc	26
Mati poje — Ivan Albreht	27
Mamica — Franja Feigel	28
Mamici — Marica Škofic	29
Najlepši dar — Janko Kač	30
Moja mati — Fran Roš	31
Ena je mati — Danilo Gorinšek	32

OČETU

1, 2, 3 — Mara Tavčar	34, 35
4 — Danilo Gorinšek	36
5 — Anica	36
6 — Janko Polak	38
7 — Manko Golar	39
8, 9, — Manica	39, 40
10 — B. Štefka	40
11, 12, 13 — Stana Vinšek	41, 42
14, 15 — Marija Grošljeva	42
16 — Marija	43
17 — M. Elizabeta	43
18 — Milan Lipovec	43
19 — R.	44
20 — T. R.	45

SORODNIKOM

Babici — Gustav Strniša	48
Dvojčeci stari mami — Mara Tavčar	48
Babici za god — R.	49
Staremu očetu — Mara Tavčar	50
Za god dedku — F. S. Finžgar	51
Staremu očetu za god — Vneslav - Fr. Zgur	53

Sestri — Gustav Strniša	54
Sestri — Albin Čebular	54
Sestrici — Mara Tavčar	55
Bratu — Mara Tavčar	56
Bratcu — Albin Čebular	56
Stricu — Gustav Strniša	57
Stričku za petdesetletnico — Milan Lipovec	58
Stričku za god — Manko Golar	59

VSEM DRUGIM

Za god — Ivan Cankar	62
Učiteljci — Mara Tavčar	63
Dobrotniku — Mara Tavčar	64
Gdč. učiteljci za god — Manko Golar	64
Učiteljci — M. Elizabeta	65
Učitelju ob koncu šol. leta — Manko Golar	66
Učiteljci k jubileju — X.	67
Učenec dorotniku za god — A. K. Sežunov	68
Prijatelju — Gustav Strniša	68
Prijateljici — M. Elizabeta	69
ženinu in nevesti — Jelka	70
Novoporočencema — Shakespeare	
O. župančič	71
Zlatoporočencema — Manica	72

ZA PRAZNIKE

Božična noč — O. župančič	74
Pod božičnim drevescem — A. Rapè	74
Belokranjska kolednica — Zap. Janko Barle	76
Stara belokranjska kolednica — Zap. Ivan Šašelj	77
Božiček — Minka Sever	78

Novo leto — Minka Sever	78
K temu letu novemu — Zap. Gašpar Križnik	79
Novoletna kolednica — Narodna	80
Novoletni pozdrav — B. V. Radoš	81
Voščilo za novo leto — I. Tomšič	82
Ob novem letu — Danilo Gorinšek	82
Mladi koledniki — C. Golar	83
Tepežkarji — Smiljan Smiljanič	84
Sv. Trije kralji — Albin Čebular	85
Trije kralji — Cvetko Slavin	86
Velikonočna 1, 2 — C. Golar	87
Godovnica — F. Ločniškar	88
Kresna pesem — Zap. Iv. Šašelj	89
Daritev — S. Gregorčič	90
V spominsko knjigo — E. Gangl	90
Zapiski	91
Vsebina	93

